

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 22/2020
30.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Драгише Радића и др., због кривичног дела оружана побуна из члана 124. став 2. у вези става 1. КЗ СРЈ и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгише Радића - адвоката Мироја Јовановића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К ПО1 23/12 од 10.12.2019. године и К ПО1 23/12, Кв ПО1 20/2020 од 23.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгише Радића - адвоката Мироја Јовановића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К ПО1 23/12 од 10.12.2019. године и К ПО1 23/12, Кв ПО1 20/2020 од 23.01.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К ПО1 23/12 од 10.12.2019. године у ставу првом одређено је да трошкови које је Драгиша Радић, као окривљени имао у поступку пред Вишим судом у Београду, Посебно одељење за организовани криминал у предмету КПО1 23/12 који падају на терет буџетских средстава суда, износе 4.875.900,00 динара.

Другим ставом истог решења наложено је рачуноводству Вишег суда у Београду, да износ од 4.875.900,00 уплати на рачун адвоката Мироја Јовановића, на основу специјалног пуномоћја датог од стране Драгише Радића и овереног пред јавним бележником у Новом Саду, под бројем УОП-I:6019-2019 од 23.07.2019. године, у року до 60 дана од дана првонаснажности решења.

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К ПО1 23/12, Кв ПО1 20/2020 од 23.01.2020. године одбијена је жалба пуномоћника Радић Драгише, адвоката Мироја Јовановића изјављена против решења Вишег суда у

Београду, Посебно одељење за организовани криминал К ПО1 23/12 од 10.12.2019. године, као неоснована.

Бранилац окривљеног Драгише Радића - адвокат Мироје Јовановић поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Наиме, бранилац окривљеног Драгише Радића захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не означава ни једну повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, али се из образложења захтева може закључити да је исти поднет због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, имајући у виду да се у захтеву наводи да су повређене одредбе члана 78. став 3., 261., 262., 265. и 267. ЗКП-а.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да су првостепени и другостепени суд признали трошкове на име приступа браниоца на саслушање окривљеног у својству осумњиченог, али да нису признали трошкове приступа браниоца окривљеног на саслушање окривљеног поводом предлога да му се одреди притвор истог дана, истичући да се ради о две одвојене радње, о којим радњама су сачињена два записника, те да те две радње имају различиту садржину и различиту последицу по окривљеног.

Врховни касациони суд изнете наводе захтева браниоца окривљеног оцењује као неосноване с обзиром да се ради о процесним радњама које се могу предузети искључиво у континуитету и представљају законити и природан след процесних радњи. У конкретном случају из списка предмета произлази да је саслушање окривљеног Драгише Радића пред истражним судијом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал дана 29.09.2011. године, трајало од 15.06 часова до 16.25 часова, а да је саслушање окривљеног пред истражним судијом Вишег суда у Београду, Одељења за организовани криминал, у истој згради, на истој адреси, поводом предлога заменика тужиоца за организовани криминал за одређивање притвора према окривљеном, започето одмах, након тога у 16.34 часова, те да је истима присуствовао бранилац окривљеног. Због напред наведеног, Врховни касациони суд налази да се присуство браниоца - адвоката саслушању осумњиченог, окривљеног Драгише Радића има сматрати једном процесном радњом предузетом у континуитету због чега му је признато право на само један износ награде прописане у Тарифном броју 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Даље се у поднетом захтеву истиче да је повређена одредба члана 78. став 3.ЗКП-а, који прописује да један окривљени може имати у поступку највише пет бранилаца, имајући у виду да суд нема право да процењује нужност предузетих радњи у функцији досуђивања трошкова, већ једини критеријум за досуђивање трошкова је тај да ли је нека радња браниоца била реално предузета у циљу пружања одбране окривљеног, па са тим у вези је и обавеза суда да досуди трошкове, а не да врши процену нужности ангажовања више бранилаца и да досуди трошкове за предузете радње само од стране једног браниоца.

Исти наводи браниоца окривљеног Драгише Радића - адвоката Мироја Јовановића били су предмет разматрања Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалби изјављеној против првостепеног решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К По1 23/12 од 10.12.2019. године. Виши суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал као другостепени суд је ове наводе браниоца окривљеног оценио неоснованим и о томе на страни 2 и 3, другостепеног решења К ПО1 23/12, Кв ПО1 20/2020 од 23.01.2020. године изнео јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи и да је неоснован став изнет у правноснажним решењима да окривљени имао право само на 50% од прописане награде, јер су га бранили адвокати Живковић, Ресавац и Налић, који су већ били изабрани браниоци другим окривљеним лицима, а који су поступали по заменичком пуномоћју добијеном од стране изабраног браниоца окривљеног, а не по пуномоћју добијеном од окривљеног, и све време док су исти поступали по заменичком пуномоћју окривљени је имао изабраног браниоца.

Исти наводи браниоца окривљеног Драгише Радића - адвоката Мироја Јовановића били су предмет разматрања Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалби изјављеној против првостепеног решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К По1 23/12 од 10.12.2019. године. Виши суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал као другостепени суд је ове наводе браниоца окривљеног оценио неоснованим и о томе на страни 3 и 4, другостепеног решења К ПО1 23/12, Кв ПО1 20/2020 од 23.01.2020. године изнео јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

У поднетом захтеву се такође истиче и да нису признати трошкови другостепеног поступка, где посебно спада присуство браниоца окривљеног седници другостепеног већа, и да су на тај начин повређене одредбе члана 261. ЗКП-а, произвољним закључком да другостепени суд мора изричито одлучити о трошковима другостепеног поступка. Поред наведеног у захтеву браниоца се наводи и да је одбијен захтев за исплату трошкова по основу састава уставних жалби против решења о одређивању притвора.

Исти наводи браниоца окривљеног Драгише Радића - адвоката Мироја Јовановића били су предмет разматрања Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалби изјављеној против првостепеног решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К По1 23/12 од 10.12.2019. године. Виши суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал као другостепени суд је ове наводе браниоца окривљеног оценио неоснованим и о томе на страни 4 и 5, другостепеног решења К ПО1 23/12, Кв ПО1 20/2020 од 23.01.2020. године изнео јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

У осталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче да је због сложености поступка нужно било да више бранилаца у истом периоду врши притворске посете како би сваки известио окривљеног о учињеном и прикупио потребна обавештења за свој део посла, на који начин бранилац окривљеног оспорава оцену суда о нужности притворских посета, као што наводи и да је суду у погледу накнаде на име трошкова путарине указано од стране браниоца да је „стари пут“ био затворен за саобраћај због реконструкције у етапама и да је био проходан након реконструкције последње етапе и отварања за саобраћај тек 21.09.2018. године, којим наводима браниоца окривљеног се указује на погрешно утврђено чињенично стање од стране суда, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Осталим наводима захтева да је изрека првостепеног решења непотпуна јер се из ње не види у ком делу је захтев за накнаду трошкова одбијен, чиме је повређен закон на штету окривљеног јер није одлучено по његовом захтеву у целости, на који начин бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП-а, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Врховни касациони суд је, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгише Радића - адвоката Мироја Јовановића, на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић